තවත් පුද්ගලයෙකුගේ දෘෂ්ටිකෝණය වචනාර්ථයෙන් බෙදා ගත හැකි එකම මාධ්‍යය චිත්‍රපටයයි. චරිතයක් දකින දේ ප්‍රේක්ෂක සාමාජිකයෙකුට එමගින් හරියටම පෙන්විය හැකිය. ඔබට ඔවුන්ගේ උරහිසට තට්ටු කර සමීප රූපයක් හරහා "ඒක බලන්න" යැයි පැවසිය හැකිය. මෙම මාධ්‍යයේ දෘශ්‍ය ව්‍යාකරණ ඉගෙන ගැනීම සහ ප්‍රගුණ කිරීම මගේ චිත්‍රපට සමඟ මම දිගටම කරන්නෙමි. චරිතයක හැඟීම් පෙන්වීමට, ලිඛිත පෙළට යටි පෙළක් ලබා දීමට සහ කතාව හැකිතාක් පැහැදිලිව පිරිසිදු, දෘශ්‍ය වචන වලින් ප්‍රකාශ කිරීමට මම විවිධ ක්‍රම ගවේෂණය කිරීමට උත්සාහ කරමි. ඔබේ චිත්‍රපටය නිහඬව සම්පූර්ණ ශබ්ද පටය සමඟ තේරුම් ගත නොහැකි නම්, එය චිත්‍රපට කැබැල්ලක් ලෙස අසාර්ථක බව පවසමින් මම මෙම පිළිතුර අවසන් කරමි. එය වේදිකා නාට්‍යයක්, පොතක් හෝ පොඩ්කාස්ට් එකක් මෙන් හොඳින් පැවසිය හැකි දෙයක්. චිත්‍රපටය මාධ්‍යයේ බලය පිළිබිඹු කරන්නක් ලෙස මම සලකන්නේ නැත.

අපි වගේ රටකින් පැමිණෙන කෙනෙකුට මෙරට චිත්‍රපටයක් කිරීමට ලේසි නෑ. එහෙත් ඔබ සාර්ථක කෙටි චිත්‍රපටයක් හා වෘත්තාන්ත චිත්‍රපටයක් (feature film')නිර්මාණය කර තිබෙනවා. එලෙස කරන විට පැමිනුණු අභියෝග ජයගත්තේ කොහොමද?

.චිත්‍රපට ක්ෂේත්‍රයට හෝ ඕනෑම කලා ආකෘතියකට පිවිසෙන ඕනෑම සංක්‍රමණිකයෙකුට වඩාත්ම වැදගත් දෙය වන්නේ තමන්ගේම සංස්කෘතියට පමණක් සීමා නොවීම බව මම සිතමි. ඔබට පැවසීමට අවශ්‍ය ඕනෑම කතාවක් ඔබට පැවසිය හැකි යැයි සිතීමට ඔබේ මනස පුහුණු කිරීම ඉතා වැදගත් වේ. මම ශ්‍රී ලංකාවේ සිට පැමිණි පමණින් මම මගේ සංස්කෘතියේ සහ ප්‍රජාවේ සීමාවන් තුළ සිටිය යුතු යැයි අදහස් නොවේ. ඔබට ප්‍රමාණවත් තරම් ආකර්ෂණීය කතාවක් සහ මිනිසුන් විශ්වාස කරන දැක්මක් තිබේ නම්, බටහිර රටවලදී පවා ඔබේ හඬ ඇසීමට සැලැස්විය හැකි යැයි මම සිතමි. සැමවිටම ඔබව විශ්වාස කළ යුතු පළමු පුද්ගලයා ඔබමයි. එවිට පමණක් ඔබට ඔබේ සීමාවන් ඉක්මවා යාමට හැකි වනු ඇත.

ඔබේ නලු නිළියන් කිසිවෙකු ලාංකිකයන් නොවේ. මේ අය ඔබ සම්බන්ධ කරගත්තේ කෙසේද?

සැමවිටම ඔබව විශ්වාස කළ යුතු පළමු පුද්ගලයා ඔබමයි. එවිට පමණක් ඔබට ඔබේ සීමාවන් ඉක්මවා යාමට හැකි වනු ඇත.

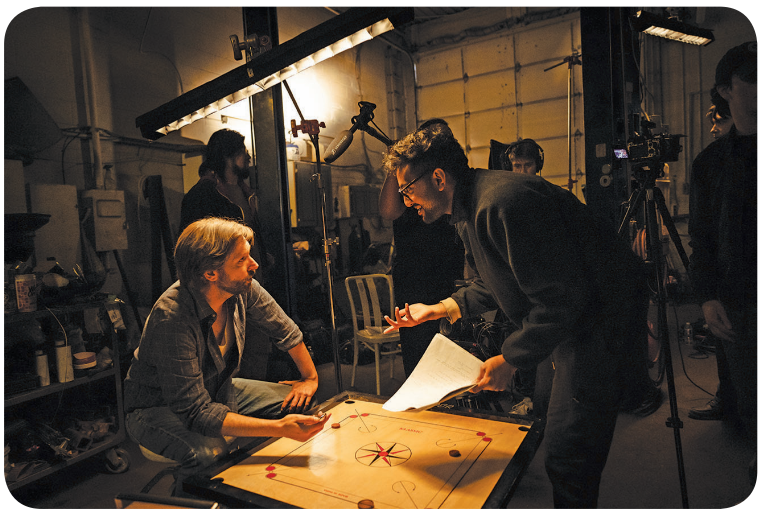

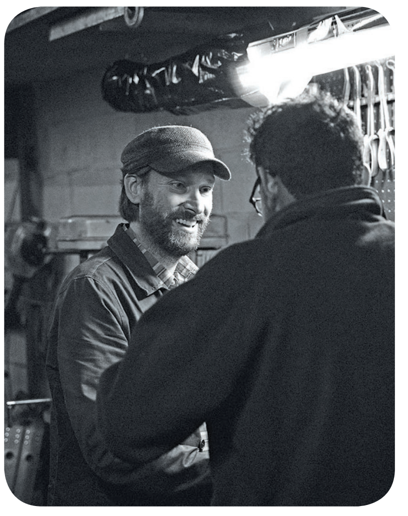

චිත්‍රපට ක්ෂේත්‍රයට හෝ ඕනෑම කලා ආකෘතියකට පිවිසෙන ඕනෑම සංක්‍රමණිකයෙකුට වඩාත්ම වැදගත් දෙය වන්නේ තමන්ගේම සංස්කෘතියට පමණක් සීමා නොවීම බව මම සිතමි. ඔබට පැවසීමට අවශ්‍ය ඕනෑම කතාවක් ඔබට පැවසිය හැකි යැයි සිතීමට ඔබේ මනස පුහුණු කිරීම ඉතා වැදගත් වේ. මම ශ්‍රී ලංකාවේ සිට පැමිණි පමණින් මම මගේ සංස්කෘතියේ සහ ප්‍රජාවේ සීමාවන් තුළ සිටිය යුතු යැයි අදහස් නොවේ.

මගේ පළමු කෙටි චිත්‍රපට දෙක මා විසින්ම රූගත කරන ලද්දකි. නළු නිළියන් වූයේ මගේ මිතුරන් තිදෙනෙකි. ඔවුන්ගෙන් එක් අයෙක් මා සමඟ මෙට්‍රෝ සුපිරි වෙළඳසැලේ සේවය කළේය. මම එහි අර්ධකාලීන ලිපිකරුවෙකු ලෙස සේවය කළෙමි. දිනක්, මම ඔහුගෙන් කුඩා කෙටි චිත්‍රපටයක රඟපෑමට කැමතිදැයි විමසුවෙමි, ඔහු ඊට එකඟ විය. අනෙක් දෙදෙනා මගේ විශ්වවිද්‍යාලයේ මිතුරන් වූ අතර දෙදෙනාම රඟපෑමට කැමති වූහ. මම මගේ මිතුරන් සමඟ මගේ පළමු කෙටි චිත්‍රපට දෙක නිර්මාණය කළ පසු, ස්වාධීන චිත්‍රපටවල වැඩ කිරීමට බලාපොරොත්තු වන වඩාත් පළපුරුදු දේශීය ටොරොන්ටෝ නළු නිළියන් හමුවීමට මට හැකි විය. මම ඔවුන්ගෙන් බොහෝ දෙනෙකු මුණගැසුණේ මිතුරන් සහ ෆේස්බුක් කණ්ඩායම් මගිනි. ඇත්ත වශයෙන්ම, මම මගේ වෘත්තාන්ත චිත්‍රපටය වන Midnight Boulevard චිත්‍රපටය සඳහා පුද්ගලයින් 20 කට වැඩි පිරිසක් සොයා ගත්තේ ෆේස් බුක් සමාජ මාධ්‍ය මගිනි. මෙම ඩිජිටල් ලෝකයේ, දක්ෂ මිනිසුන් හමුවීම සහ සම්බන්ධ කරගැනීම වඩාත් පහසු ය. අපට තාක්ෂණය අපගේ වාසියට භාවිතා කළ හැකිය..

ඔබගේ අනාගත සිනමා වැඩ භූමිය (film location) ලෙස තෝරා ගන්නට බලාපොරොත්තු වන්නේ කැනඩාව හෝ ඇමරිකාවද එහෙම නැත්නම් ලංකාවද?

ශ්‍රී ලංකාවේ සිනමා ප්‍රවීණයන් කිහිප දෙනෙකුටම මගේ වෘත්තාන්ත චිත්‍රපටය ප්‍රදර්ශනය කිරීමට වාසනාව ලැබුණි. ඔවුන්ගේ ප්‍රතිචාර සහ විශේෂයෙන් ශ්‍රී ලංකා චිත්‍රපට කර්මාන්තයට පිවිසීමට සහ මගේ බටහිර ප්‍රභේදයේ චිත්‍රපට කෙරේ මට ඇති හැකියාව අපගේ දේශීය සිනමාවට ගෙන ඒමට ඔවුන් දැක්වූ දිරිගැන්වීම මට ආශ්වාදයක් ගෙන දුන්නේය. මගේ සිහිනය නම් කවදා හෝ ශ්‍රී ලංකාවේ චිත්‍රපටයක් නිර්මාණය කිරීමයි. එය මෙතෙක් නොවූ විරූ නවමු දෙයක් වීම මගේ බලාපොරොත්තුවයි.. එසේම, අපගේ සංස්කෘතිය සහ අපගේ සමාජය ලෝකයට දැකගත හැකි වන පරිදි ජාත්‍යන්තර වේදිකාවට ගෙන යාමයි. මගේ චිත්‍රපට කැනේඩියානුවන් විසින් පමණක් නිර්මාණය කරන ලද්දක් නොවේ; ඒවා නිර්මාණය කරන ලද්දේ නිව් ජර්සි, නිව්යෝර්ක්, ඩෙට්‍රොයිට්, ඉන්දියාව, ශ්‍රී ලංකාව, ඕස්ට්‍රේලියාව, පෘතුගාලය යන රටවල විවිධ පසුබිම් සහ සංස්කෘතික වෙනස්කම් සහිත කලාකරුවන් විසිනි. මට දිගින් දිගටම මෙම ගෝලීය නිර්මාණාත්මක ප්‍රවේශය පවත්වා ගැනීමට සහ ලොව පුරා සිටින විවිධාකාර පුද්ගලයින් සමඟ සංවාදයක් පවත්වා ගැනීමට මට අවශ්‍යයි. මම පදිංචි වන ස්ථානය වන ටොරොන්ටෝ මගේ හදවතට ඉතා සමීප යැයි සිතමි. මා නිර්මාණය කර ඇති සෑම දෙයක්ම ටොරොන්ටෝ හි නිර්මාණාත්මක හදවතෙන් පැන නැගුණු අතර එය සංස්කෘතික තෙත් බිමක් ලෙස හඳුනා ගනිමි. එහෙයින් දැනට මම ටොරොන්ටෝහි ස්වාධීන චිත්‍රපට නිෂ්පාදකයෙකු ලෙස හඳුනාගැනීමට කැමැත්තෙමි.

ඔබ අනාගතයේ වැඩි බරක් දෙන්නේ සිනමාවටද? සංගීතයටද?

මේක මම අවුරුදු ගාණක් තිස්සේ අරගල කරපු ප්‍රශ්නයක්. මම චිත්‍රපට නිර්මාණයට වඩා බොහෝ කාලයක් සංගීතය සඳහා වැය කරනවා. මම චිත්‍රපට නිර්මාණයට තරමක් අලුත්. කෙසේ වෙතත්, සෑම කෙනෙකුටම ස්වාධීන චිත්‍රපටයක් නිර්මාණය කිරීමේ කාර්යය කළ නොහැකියි. විශේෂයෙන් කුඩා අයවැයකින්. නළු නිළියන්, නිෂ්පාදනයට අදාළ අනෙකුත් නිර්මාණකරුවන්, ඇඳුම් නිර්මාණකරුවන්, සංස්කරණ ශිල්පීන් සහ ශබ්ද පරිපාලකයින් සමඟ සහයෝගයෙන් කටයුතු කිරීමෙන් මම සතුටක් ලබනවා. එවැනි සහයෝගීතාවයේ සාමූහික ප්‍රතිඵලය අවසාන නිර්මාණයයි. මම ක්ෂේත්‍ර දෙකටම එක මානසික රාමුවකින් සහ එක සංකල්පයකින් ප්‍රවේශ වනවා. අධ්‍යක්ෂකවරයෙකු ලෙස මා කුමන තේරීමක් කළත් - භාවිතා කළ යුතු කාචය, කුමන නළුවා තෝරා ගත යුතුද, නළුවෙකුට කුමන ඇඳුමක් ඇඳිය යුතුද, හෝ කට්ටලයක පසුබිම කුමන වර්ණයක් විය යුතුද යන්න - එය සැමවිටම "කතාව" කුමක්ද යන්න මත රඳා පවතී. චිත්‍රපටයේ මෙන්, "කතාව" මම සංගීතය සමඟ කරන සෑම දෙයක්ම පාලනය කරයි. එබැවින්, අවසානයේදී, කතන්දරකරුවෙකු ලෙස මගේ ගමන දිගටම කරගෙන යන විට, මම මාධ්‍යයන් දෙකම සමාන වැදගත්කමකින් යුතුව සලකමි. මගේ කාර්යය සංගීතය සහ චිත්‍රපටය යනුවෙන් ක්ෂේත්‍ර දෙකකට බෙදීමට කැමැත්තක් නැත. මගේ වෘත්තීය ජීවිතය පුරාම වඩාත් විවිධාකාර කෘති නිර්මාණය කිරීමට එම අංග දෙක මට ඉඩ සලසන ශක්තියක් ලෙස මම දකිමි.

සාකච්ඡා කළේ: චබීරා